

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D. a soudců Olgy Stránské a JUDr. Věry Šimůnkové v právní věci **žalobce: J. G.**, nar. xx, bytem xx, proti **žalovanému: Městský úřad Nymburk**, se sídlem Náměstí Přemyslovců 163, 288 28 Nymburk, o **žalobě na ochranu před nezákonným zásahem**,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á.**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou dne 5. února 2014 u Krajského soudu v Praze domáhá vydání rozsudku, kterým by soud určil za nezákonný zásah žalovaného spočívající v tom, že žalovaný odmítl sdělit žalobci jména, příjmení a data narození občanů, ke kterým vede údaj o místě trvalého pobytu odpovídající adrese objektu xx .

Žalobce uvedl, že dne 21. 1. 2014 podal k žalovanému písemnou žádost podle § 10 odst. 8 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), o poskytnutí informací o trvalém pobytu osob odpovídající adrese xx. Dne 23. 1. 2014 bylo žalobci doručeno sdělení žalovaného, že tyto informace mu nemůže sdělit, neboť není vlastníkem uvedené nemovitosti. V uvedeném postupu žalovaného spatřuje žalobce porušení svého vlastnického práva zaručeného mu Ústavou a Listinou základních práv a svobod, neboť dne 19. 12. 1988 uzavřel kupní smlouvu, a tato dosud platná smlouva byla také řádně zaevidována do evidence katastrálního úřadu, na základě které nabytí vlastnictví uvedené nemovité věci, přičemž tuto informaci Katastrální úřad Nymburk žalovanému jistě sdělil.

K výzvě soudu žalovaný v dané věci pouze předložil správní spis, aniž by se k podané žalobě vyjádřil.

Žalobce při jednání u soudu předně k dotazu soudu, zda se svojí žalobou domáhá určení, že napadený zásah žalovaného byl v době odeslání přípisu žalovaného nezákonný, anebo zda daný zásah stále trvá a žalobce se tedy domáhá, aby v nezákonném jednání žalovaný nepokračoval, uvedl, že s ohledem na okolnosti, které nastaly po podání žaloby, požaduje, aby soud určil, že napadený zásah byl zásahem nezákonným. Nad rámec podané žaloby dodal, že citované ustanovení zákona o evidenci obyvatel nehovoří o vlastníkovi ve smyslu záznamu v katastru nemovitostí, ale hovoří o vlastníkovi a tuto podmínku žalobce splnil. K dotazu soudu, zda reagoval na přípis žalovaného ze dne 22. 1. 2014, kterým mu požadovaná informace nebyla sdělena, uvedl, že nikoliv a přistoupil k podání projednávané žaloby. Při jednání předložil soudu rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 3. 11. 2005, čj. 27 Co 438/2005-210, který podle něj dokazuje, že nikdy nepřestal být vlastníkem dané nemovitosti, dále přípis soudního exekutora Mgr. P. ze dne 29. 11. 2005 určený příslušnému katastrálnímu úřadu, z něhož taktéž plyne vlastnictví dané nemovitosti žalobcem, a usnesení téhož soudního exekutora sp. zn. Ex 3007/05-43, jež bylo dle rozdělovníku mimo jiné doručeno též žalovanému. Doplnil, že po 100 letech vývoje katastru nemovitostí je zřejmé, že ne všechny zápisy zde mohou být v pořádku, a proto postupoval-li žalovaný pouze s odkazem na náhled na webové stránky katastru, nejednalo se o správný postup. Závěrem dodal, že uvedenou informaci se u žalovaného již několikrát snažil získat, jeho žádosti však byly zamítány, a proto mu nezbylo, než podat žalobu. Podle správního řádu byl žalovaný povinen opatřit si i jiné důkazy, vše mohlo být vyřešeno snadno například telefonicky.

Žalovaný prostřednictvím pověřeného pracovníka při jednání u soudu k věci uvedl, že informace požadované žalobcem mu s odkazem na § 10 odst. 8 zákona o evidenci obyvatel nemohla být poskytnuta, neboť nebyl oprávněnou osobou ve smyslu daného ustanovení, tedy vlastníkem předmětné nemovitosti. Žalovaný postupoval v souladu s § 155 odst. 3 správního řádu, ověřil podstatné skutečnosti v katastru nemovitostí a neformálním způsobem žalobci odpověděl. Žalovaný neměl v dané době jiný doklad o vlastnictví žalobce. Pro žalovaného bylo závazné, že žalobce nebyl jako vlastník předmětné nemovitosti zapsán a jiné informace neměl k dispozici. Navrhl zamítnutí žaloby.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobce dne 21. 1. 2014 podle § 10 odst. 8 zákona o evidenci obyvatel písemně požádal žalovaného o „sdělení jména, příjmení a datumu narození občanů, k nimž vedete údaj o místě trvalého pobytu, odpovídající adrese Drahelická 55/6, Nymburk“. Žalovaný žalobci dopisem ze dne 22. 1. 2014, čj. 070/3241/2014/Sl, odpověděl tak, že mu požadované údaje sdělit nemůže, neboť „bylo zjištěno, dle „Informace o stavbě čp. 55, KÚ Drahelice“ zpřístupněné dálkovým přístupem do Katastru nemovitostí, nejste vlastníkem uvedené nemovitosti“. Součástí správního spisu je pak i kopie „nahlédnutí do katastru“ ze dne 21. 1. 2014, z níž plyne, vlastnické právo k uvedené nemovitosti svědčí L. D. a R. H..

Jak soud ověřil z výpisu z katastru nemovitostí (LV č. xx, k. ú. xx, obec Nymburk) ke dni 22. 1. 2014, jsou zde jako vlastníci dané nemovitosti uvedeni L. D. a R. H. a v rámci části D výpisu („Plomby a upozornění“) je uvedeno, že práva k nemovitostem jsou dotčena změnou s odkazem na řízení sp. zn. Z-137/2014-208 (z informací o tomto řízení dostupných v katastru nemovitostí plyne, že toto řízení bylo ukončeno dne 3. 2. 2014 a záznam byl proveden téhož dne; řízení se týkalo exekučního řízení vedeného soudním exekutorem Mgr. P.). Z výpisu ke dni jednání soudu pak plyne, že vlastníkem předmětné nemovitosti je žalobce, přičemž jako nabývací titul je zde označen rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 3. 11. 2005 čj. 27 Co 438/2005-2010 (řízení o zápisu vlastnického práva žalobce bylo dle informace o řízení sp. zn. Z-15129/2009 ukončeno dne 12. 3. 2015).

Podaná žaloba je žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle ustanovení § 82 a násl. s. ř. s., ze kterého výslovně plyne, že *„každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.“*

Vzhledem k tomu, že žaloba byla podána včas (§ 84 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná, přistoupil soud k posouzení její důvodnosti, a to podle definičních znaků uvedené žaloby tak, jak je vymezil Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 17. 3. 2005, čj. 2 Aps 1/2005-65 (č. 603/2005 Sb. NSS). Podle citovaného rozsudku *„je ochrana podle § 82 a násl. s. ř. s. důvodná tehdy, jsou-li - a to kumulativně, tedy zároveň - splněny následující podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením ("zásahem" v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž "zásah" v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování "zásahu" (6. podmínka). Není-li byť jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout.“* Poslední z uvedených podmínek byla v důsledku novely soudního řádu správního provedena zákonem č. 303/2011 Sb. rozšířena v tom smyslu, že domáhat se lze i určení toho, že zásah byl nezákonný.

Podle ustanovení § 10 odst. 8 věta první zákona č. 133/2000 Sb. o evidenci obyvatel, v platném znění, ohlašovna sdělí vlastníkově objektu na jeho písemnou žádost jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození občana, k němuž vede údaj o místě trvalého pobytu, odpovídající adrese objektu.

Vzhledem k tomu, že žalobce se domáhá pouze určení, že zásah byl nezákonný, je třeba předně připomenout, že podle ustanovení § 87 odst. 1 část věty za středníkem s. ř. s. rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Za těchto okolností však nelze podané žalobě vyhovět. Jak plyne z výpisu z katastru nemovitostí ke dni 22. 1. 2014, kdy žalovaný přípisem odmítl sdělit požadované informace, nebyl žalobce evidovaným vlastníkem předmětné nemovitosti. Jak plyne ze správního spisu, žalovaný nahlédl do katastru nemovitostí a z údajů

v něm evidovaných vycházel. Je sice pravdou, že v té době již byla v rámci výpisu na dané LV vyznačena plomba, což žalovaný prostým nahlédnutím do katastru (aniž by si vyžádal výpis) nemohl zjistit, tato skutečnost však ještě sama o sobě nemohla vést žalovaného k závěru, že žalobce je vlastníkem předmětné nemovitosti a naplňuje tak požadavky stanovené shora citovaným ustanovením § 10 odst. 8 zákona o evidenci obyvatel. Ostatně předmětné upozornění plynoucí z výpisu se v projednávané věci ani netýkalo řízení souvisejícího s vlastnickým právem žalobce. Pro projednávanou věc je navíc podstatné, že žádost žalobce neobsahovala byť jakoukoliv zmínku o tom, že by byl vlastníkem předmětné nemovitosti, případně že v dané době probíhá řízení, na základě kterého bude jeho vlastnické právo k dané nemovitosti na uvedeném LV zaznamenáno, nebo o tom, že v jeho případě existuje nesoulad mezi vlastnickým právem faktickým a evidovaným. Jeho žádost neobsahovala ani žádné přílohy ani odkaz na (neúspěšné) obdobné žádosti předchozí, o nichž se zmínil při jednání u soudu. Nelze klást za těchto okolností k tíži žalovaného, že tyto skutečnosti žalobce výslovně neuvedl a z jeho výše citovaného podání žádné naznačené pochybnosti neplynuly. Podle názoru zdejšího soudu nemůže být úkolem žalovaného, aby existující pochybnosti „předvídal“ či sám ze své iniciativy zjišťoval. Pokud by ze žádosti žalobce (být nepřímou) plynula jakákoliv pochybnost o důvodnosti podané žádosti s ohledem na jeho vlastnické právo k dané nemovitosti, jistě by bylo povinností žalovaného řádně zjistit skutkový stav, případně vyzvat žalobce k upřesnění či doplnění žádosti (srov. např. § 3 či § 45 odst. 2 správního řádu). Jak již nicméně bylo uvedeno výše, žádné takové pochybnosti z podání žalobce neplynuly. Ostatně jak sám žalobce uvedl, v návaznosti na sdělení žalovaného, kterým nebylo jeho žádosti vyhověno, se nepokusilo věc se žalovaným jakkoliv dále řešit (dovysvětlit) a přímo se obrátil s projednávanou žalobou k soudu.

Na výše uvedenému pak nemůže nic změnit ani následné podání žaloby s přiloženou kupní smlouvou, resp. při jednání u soudu předloženými dalšími listinami (rozsudek Krajského soudu v Praze, sdělení a usnesení soudního exekutora), které mají prokazovat vlastnické právo žalobce k uvedené nemovitosti. V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že předmětem tohoto řízení není a nemůže být posuzování vlastnického práva žalobce k předmětné nemovitosti k určitému datu, ale toliko posouzení zákonnosti postupu žalovaného. K tomu soud připomíná, že i ve správním soudnictví je nutno vycházet z všeobecně uznávané právní zásady *vigilantibus iura scripta sunt* (zákony jsou psány pro bdělé) a nechápat soudní řízení jako pokračování řízení správního. Správní soudy by měly usilovat o kultivaci veřejné správy a přezkum zákonnosti správních rozhodnutí či jiných postupů. Zásadně by však neměly napravovat procesní pasivitu účastníka řízení, který nebyl v průběhu správního řízení co do svých tvrzení a co do návrhů důkazů nijak aktivní a skutková tvrzení uplatnil poprvé teprve v řízení před správními soudy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 2. 2010, sp. zn. 1 Afs 103/2009, č. 2033/2010 Sb. NSS). Na tyto závěry lze analogicky odkázat i v projednávané věci, byť před zahájením skončeného zásahu v projednávané věci nebylo vedeno „klasické“ správní řízení. Lze tedy uzavřít, že pokud žalobce již v průběhu jednání se žalovaným nikterak nedoplnil své podání o skutková tvrzení, že je vlastníkem dotčené nemovité věci (ani tato skutečnost z jiných souvislostí neplynula), a žalovaný vycházel při zjištění, komu tato nemovitá věc vlastnický náleží, z údajů obsažených v katastru nemovitostí v době tvrzeného nezákonného zásahu, z nichž zjistil, že žalobce vlastníkem není, nelze takový jeho postup považovat za nezákonný. Žalovaný nebyl v poměrech projednávané věci povinen zjišťovat případné rozpory stavu zapsaného v katastru

nemovitostí se skutečným stavem, nepodávala-li se taková pochybnost přímo z tvrzení žalobce.

Vzhledem k tomu, že v projednávané věci tedy nebyla splněna podmínka nezákonnosti postupu žalovaného v intencích shora uvedených definičních znaků nezákonného zásahu, soud žalobu zamítl (§ 87 odst. 3 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má právo na náhradu nákladů řízení před soudem ten účastník, který měl ve věci plný úspěch. Žalobce ve věci úspěšný nebyl, proto nemá právo na náhradu nákladů. Žalovaný, který byl ve věci zcela úspěšný, náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 2. 6. 2015

JUDr. Milan Podhrázký, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Vlasáková